

[Hartvig Frisch.]

Flertallet i Seminarieudvalget givet følgende Bestemmelser for Seminarierne: Der skal paa passende Steder gøres Rede for det seksuelle Forhold og Kønshygiejnen. Formen for denne Undervisning overlades Seminarierne. Det ærede Medlem mente saa til sidst, at der maaske kunde udrettes noget gennem Film. Jeg har ikke overvejet dette Spørgsmaal nøje; saadanne Film maa dog sikkert affpasses forsvarligt efter de forskellige Alderstrin. Jeg føler mig dog usikker paa dette Omraade, men jeg tror, at baade det ærede Medlem og jeg i hvert Fald vil være enige om, at en saadan Film skulde meget nøje ses af os begge to, af Undervisningsministeriet og kyndige Pædagoger, før der kunde blive Tale om Anvendelsen“.

Derefter vender Undervisningsministeren tilbage til at sige:

„Men der er sket det, at de kommende Lærere paa Seminarierne ikke vil gaa ud uden Kendskab til disse Forhold“, o. s. v.

Man ser altsaa, at Undervisningsministeren i sit Svar sonder mellem de to Ting, det Spørgsmaal, jeg havde stillet om en saadan Seksualfilm, og derefter Spørgsmaalet om Undervisningen paa Seminarierne i Seksualhygiejne og seksuelle Forhold.

Da nu det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen fremsatte det i Dag til Behandling værende Forslag, fandt han Anledning af dette Ordskifte til at sige — jeg vil igen udbede mig Tilladelse til at citere:

„Da det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch under Finanslovdebatten rejste Spørgsmaalet til Undervisningsministeren om seksuel Oplysning i Skolen“,

— nu var det ikke det specielle Spørgsmaal, jeg rejste, men det var i det hele taget Spørgsmaalet om seksuel Oplysning i Skolen —

„svarede Undervisningsministeren, at han ikke havde overvejet Spørgsmaalet; men det var et meget vanskeligt Spørgsmaal. Og det er overhovedet den Maade, hvorpaa man stadig viger uden om dette Spørgsmaal“.

Det er en fuldkommen falsk Gengivelse af det Ordskifte, der fandt Sted ud fra det specielle Spørgsmaal, jeg havde rejst, og hvorom Ministeren sagde, at han interesserede sig for det, men ikke havde overvejet det til Bunds. Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen drog heraf — jeg ved ikke, om man skal sige med Vilje, eller det er, fordi man ikke har hørt eller ordentligt gennemlæst, hvad der blev sagt — den

Slutning eller tillader sig at referere det paa den Maade, at Ministeren med Hensyn til hele Spørgsmaalet om Seksuallære baade i Skolen og ved Seminarierne erklærer; at det har han ikke overvejet, og det vil han ikke ind paa, eller det viger han udenom, som det ærede Medlem siger.

Disse Citater viser, at det ærede Medlem ikke i disse Spørgsmaal i nogen som helst Maade optræder saadan, at der er Grund til at indlede nogen som helst saglig Debat med det ærede Medlem. Han forfalsker Udtalelserne og viser, at det eneste, det er ham om at gøre, er netop at faa drevet saa megen Agitation som muligt, medens han ikke interesserer sig for, hvad der virkelig bliver sagt.

Søren P. Larsen: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit, er forhindret i at være til Stede, skal jeg kun gøre den Bemærkning, at vi fra vor Side naturligvis vil afvente det Materiale, som den af Justitsministeriet nedsatte sagkyndige Kommission til sin Tid maatte forelægge, idet vi formener, at et saadant Materiale ganske givet maa være det naturlige Grundlag for en eventuel Drøftelse af hele dette Spørgsmaal.

Pürschel: Det Forslag, der her er til Behandling, giver mig Anledning til at spørge den højtærede Justitsminister, hvorledes det gaar med de Sager, der er rejst imod Læger for Overtrædelse af den gældende Lovgivning paa dette Omraade. Disse Sager trækker mærkværdig længe ud, men vi ved jo, at den højtærede Minister interesserer sig varmt for, at Retsplejen skal gaa sin normale og rolige Gang; og derfor vil jeg gerne høre, hvad den højtærede Minister ved om disse Sager, hvis Udfald Offentligheden afventer med megen Interesse.

Forslaget er jo for saa vidt det interessanteste af de kommunistiske Forslag; det er i Grunden den Akse, hvorom Det kommunistiske Partis Virksomhed paa Rigsdagen drejer sig, thi det er jo i Kraft af Partiets Stilling til denne Sag, at de to Repræsentanter overhovedet sidder her. Hvis de ikke havde haft dette Program-punkt, saa havde vi været fri for deres Virksomhed herinde, hvilket ikke havde været til nogen Skade for den hurtige Fremme af Forhandlingerne, og det havde maaske ogsaa været til de Herrers egen Gavn i Virkeligheden, for de var ikke blevet gennemlyst, saaledes som de nu bliver det Gang paa Gang herinde.